

Arrest

nr. 244 915 van 26 november 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 januari 2020 tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 augustus 2020.

Gelet op de beschikking van 30 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JLIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van het huidige beroep, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 10 augustus 2020 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Er werd vastgesteld dat verzoeker overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet binnen de 8 dagen heeft geantwoord op de vraag van de griffie of er een synthesememorie zal worden ingediend, waardoor het ontbreken van het vereiste belang dient te worden vastgesteld.

1.3. Verzoeker richt op 25 augustus 2020 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 29 oktober 2020 staat het volgende vermeld:

“De verzoekende partij bevestigt dat haar verzoek om internationale bescherming op 23 september 2020 werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een behandeling ten gronde in België, maar meent dat zij het belang bij haar beroep desondanks behoudt omdat het hierbij aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten opnieuw uitvoerbaar wordt indien haar beschermingsverzoek zou worden afgewezen. Voor wat betreft de beschikking die het voorwerp uitmaakt van haar verzoek om door de Raad te worden gehoord, stelt de verzoekende partij dat het “onmogelijk” is dat de brief van de griffie van de Raad met de vraag om haar intentie m.b.t. het al dan niet neerleggen van een synthesememorie kenbaar te maken naar de Raad werd teruggezonden, daar op het advocatenkantoor waarnaar deze brief werd verzonden twee onthaalbalies zijn die beide beschikken over de nodige volmachten om aangetekende zendingen in ontvangst te nemen.”

1.5. Door louter te poneren dat het “(...) onmogelijk (...)” is dat de brief van de griffie waarin wordt gevraagd om binnen de acht dagen mee te delen of er al dan niet een synthesememorie zal worden ingediend, naar de Raad werd teruggezonden nu er op het advocatenkantoor waarnaar deze brief werd verzonden twee onthaalbalies zijn die beide beschikken over de nodige volmachten om aangetekende zendingen in ontvangst te nemen, weerlegt de verzoekende partij niet dat zij niet heeft geantwoord op dit schrijven van de griffie. Zodoende brengt zij geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, zodat de Raad onverwijld uitspraak doet “(...) waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld (...)”. De inhoud van de beschikking blijft dan ook overeind.

1.6. De Raad wijst er verder op dat de verzoekende partij niet kan worden bijgetreden waar zij betoogt dat ondanks het feit dat haar asielaanvraag voor behandeling werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zij toch nog belang heeft bij haar beroep omdat het in de bestreden beslissing vervatte bevel om het grondgebied te verlaten opnieuw uitvoerbaar zou worden indien haar verzoek om internationale bescherming (VIB) zou worden afgewezen. Indien de VIB van de verzoekende partij wordt afgewezen, zal er immers overeenkomstig artikel 52/3, § 1 van de Vreemdelingenwet een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) worden gegeven, waartegen zij dan de nodige rechtsmiddelen kan aanwenden. Er wordt aldus niet teruggevallen op een bevel om het grondgebied te verlaten dat werd afgegeven in het kader van een andere procedure.

Gelet op wat voorafgaat, is het beroep onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA